

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKIK W GDAŃSKU**

RGD.61-1/13/HK

Gdańsk, dnia 31 grudnia 2013r.

DECYZJA NR RGD.38/2013

Stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331 z późniejszymi zmianami),

działając w imieniu Prezesa Urzędu ochrony Konkurencji i Konsumentów,

po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego, z urzędu, przeciwko przedsiębiorcy Dariuszowi Nadziejce-Nadije, prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Telewizja Kablowa TIWIS Dariusz Nadziejca-Nadija w Gdańsku:

- I na podstawie art. 27 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uznaje się za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o których mowa w art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy, działania Dariusza Nadziejce-Nadije polegające na nieprzekazaniu konsumentom, wbrew obowiązkowi wynikającemu z treści art. 60a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 171, poz. 1800 z późniejszymi zmianami), zarówno informacji dotyczącej zmiany oferty programowej wprowadzonej w życie z dniem 5 listopada 2012r., jak i informacji o prawie wypowiedzenia przez konsumentów umowy w wypadku braku akceptacji dla tej zmiany, i stwierdza się zaniechanie jej stosowania z dniem 1 lipca 2013r.;
- II na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nakłada się na przedsiębiorcę Dariusza Nadziejce-Nadije z tytułu naruszenia zakazu, o jakim mowa w art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie określonym w punkcie I sentencji decyzji administracyjnej, karę pieniężną w wysokości 16.069 zł (słownie: szesnaście tysięcy sześćdziesiąt dziewięć złotych), płatną do budżetu państwa;
- III na podstawie art. 77 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz na podstawie art. 264 § 1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz.U. z 2013r., poz. 267), w związku z art. 83 i art. 80 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 263 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, postanawia się obciążyć przedsiębiorcę Dariusza Nadziejce-Nadije kosztami postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, które kończy niniejsza decyzja administracyjna, w kwocie 41,80 zł (słownie: czterdzieści jeden 80/100 złotych), i zobowiązuje do ich zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

UZASADNIENIE

- [1] Stosownie do postanowienia nr 328 z dnia 13 listopada 2012r. Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Gdańsku, działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wszczęła, a następnie prowadziła, pod sygnaturą akt RGD.405-52/12/13/MLM/HK, postępowanie wyjaśniające w sprawie wstępnego ustalenia, czy działania VECTRA S.A. z siedzibą w Gdyni, związane ze zmianą warunków umów zawartych z konsumentami, nie naruszają przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331 z późniejszymi zmianami) w sposób uzasadniający wszczęcie przeciwko ww. przedsiębiorcy postępowania w

sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

- [2] Postępowanie wyjaśniające przywołane w punkcie [1] uzasadnienia decyzji zostało wszczęte przez Delegaturę UOKiK w Gdańsku po wcześniejszym otrzymaniu, tj. w dniu 7 listopada 2012r., skargi konsumenta przekazanej e-mailem, podnoszącego, iż:
- posiada zawartą na czas nieokreślony umowę z przedsiębiorcą telekomunikacyjnym Telewizja Kablowa TIWIS Dariusz Nadziej-Nadija z Gdańska, zapewniającą mu, od daty zawarcia umowy, „odbiór analogowy pakietu programów [w skład których wchodziły m.in. programy HBO, HBO2, Polsat Sport Ekstra]”,
 - od dnia 5 listopada 2012r. „spółka Vectra S.A., która przejęła Telewizję Kablową TIWIS wraz z klientami, zastępując się pismem dołączonym do maila [kopia w załączeniu do e-maila], zmieniła pakiet programów zmniejszając go z 55 programów (które gwarantuje [...] umowa z TIWISem) do 46 programów uniemożliwiając [...] odbiór m.in. HBO, HBO2, Polsat Sport Ekstra”,
 - „z dotychczasowej umowy był zadowolony, nie zamierzał jej zrywać i chciałby w dalszym ciągu mieć możliwość korzystania z tych programów, tym bardziej, że nadal wiąże go umowa z TK TIWIS, w ramach której regularnie opłaca faktury za świadczone usługi”.
- [3] W sprawie, o której mowa w punktach [1]-[2] uzasadnienia, do Delegatury UOKiK w Gdańsku wpłynęły ponadto wystąpienia innych konsumentów, abonentów usług oferowanych przez Dariusza Nadziej-Nadiją, wskazujących m.in. na brak:
- jasności co do tego, który z przedsiębiorców „czy (jeszcze) TIWIS czy (już) VECTRA S.A.” świadczy na ich rzecz usługi,
 - pełnej i jednoznacznej informacji dotyczącej możliwości odstąpienia od wcześniej zawartej umowy z TK TIWIS (w wypadku ewentualnej zmiany operatora na VECTRA S.A.),
 - propozycji jakiegokolwiek rekompensaty od operatora (TK TIWIS bądź VECTRA S.A.) z tytułu zmniejszenia ilości dostępnych programów,
- oraz na:
- ograniczenie trybu porozumiewania się dostawcy usług telekomunikacyjnych z abonentami do „komunikatu w formie planszy na ekranie telewizora [z logo VECTRA]”, „maila od pracownika firmy TIWIS” bądź niedatowanych materiałów pisemnych [również opatrzonych jedynie napisem „VECTRA. Dajemy więcej”].
- [4] Odpowiadając na pismo Prezesa Urzędu z dnia 13 listopada 2013r., VECTRA S.A. podniosła, przy piśmie z dnia 28 listopada 2013r., iż:
- „przejęła sieć telekomunikacyjną (infrastrukturę telekomunikacyjną) zlokalizowaną na terenie Gdańska od przedsiębiorcy działającego pod firmą TIWIS”, z tym jednak, że „sieć ta pozostaje nadal w operatorstwie firmy TIWIS a Spółka ma przeprowadzić działalność akwizycyjną polegającą na rozwiązywaniu umów [zawartych przez abonentów] z dotychczasowym dostawcą usług firmą TIWIS i zawieraniu ich ze Spółką”,
 - „[...] nie dokonywała żadnych zmian warunków umowy albowiem nie jest Operatorem [...] sieci telekomunikacyjnej”, w szczególności zaś „nie dokonywała żadnych zmian w ofercie programowej i nie była obowiązana do komunikacji z abonentami w rozumieniu ustawy prawo telekomunikacyjne”,
 - niezależnie od powyższego „[...] pozyskała informacje o zmianach programingowych od Operatora sieci - firmy TIWIS”,
 - jest prawdą zarówno to, iż „wystosowała jedynie informację pisemną (w formie druku bezadresowego) do osób nadal korzystających z usług telekomunikacyjnych świadczonych przez firmę TIWIS”, zawierającą informacje o „przejęciu sieci i przewidywanych z tym związanych zmianach w programingu oraz przeprowadzanej akcji akwizycyjnej (przejmowaniu abonentów przez Spółkę) wraz z zapewnieniem, że dotychczas zawarte umowy z firmą TIWIS nadal będą respektowane”, jak i to, że „[z]najdujące się pod tym pismem pouczenie o możliwości rozwiązania umowy miało jedynie charakter informacyjny”.
- [5] Z kolei, ustosunkowując się, przy piśmie z dnia 4 stycznia 2013r., do wezwania Prezesa Urzędu z

dnia 7 grudnia 2012r., Dariusz Nadziejka-Nadija:

- przedłożył kopie:
 - „Umowy sprzedaży zawartej w dniu 16 kwietnia 2012r.” zawartej z VECTRA Investments Sp. z o.o. S.K.A. z siedzibą w Warszawie,
 - „Umowy operatorskiej z dnia 16 kwietnia 2012r.” zawartej z VECTRA S.A. z siedzibą w Gdyni (tj. spółki posiadającej na podstawie wewnętrznych regulacji w grupie kapitałowej VECTRA prawo do eksploatacji sieci telekomunikacyjnej),
 - „materiałów dystrybuowanych do abonentów”,
- potwierdził, iż:
 - „z dniem 5.11.2012r. wprowadził w sieci zlokalizowanej na terenie Gdańska zmiany programowe”, które „wprowadzone były w imieniu Telewizji Kablowej TIWIS lecz na rzecz Vectra S.A. w Gdyni (w oparciu o zapisy § 1 ustęp 1 pkt a) umowy operatorskiej z dnia 16.04.2012r.)”, przy czym „przy wprowadzaniu tych zmian [...] posłużył się materiałami dostarczonymi przez Vectra S.A. w Gdyni”,
 - „[d]ystrybucja materiałów dotyczących zmian programowych nie nastąpiła z wyprzedzeniem o jakim mowa w art. 60a Ustawy Prawo Telekomunikacyjne (z wyprzedzeniem jednego okresu rozliczeniowego) i mogła nie objąć wszystkich abonentów”, a zatem „naruszony został obowiązek informacyjny wobec abonentów w zakresie określonym w art. 60a ustawy [...]”,
- wniósł do Prezesa Urzędu, mając na uwadze powyższe okoliczności, o „wydanie decyzji zobowiązującej go do spełnienia obowiązku o jakim mowa w art. 60a Ustawy Prawo telekomunikacyjne poprzez ponowną komunikację z abonentami zawierającą stosowne pouczenie, w tym i o możliwości wypowiedzenia umów z uwagi na wprowadzenie zmian programowych (zgodnie z treścią art. 60 a ustęp 2 ustawy Prawo telekomunikacyjne) z jednoczesnym zobowiązaniem [go] do przedkładania w określonych przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów terminach dokumentacji potwierdzającej wykonanie tego obowiązku”.

[6] Mając na uwadze, iż:

- przy wprowadzeniu przez Dariusza Nadzieję-Nadiję, z dniem 5 listopada 2012r., zmian programowych w stosunku do abonentów, względem których wykonywał, stosownie do treści „Umowy operatorskiej z dnia 16 kwietnia 2012r.”, obowiązki „dostawcy Usług w Sieci”, nie zostały dochowane obowiązki informacyjne, o których mowa w art. 60a ustawy Prawo telekomunikacyjne, którą to okoliczność skarżony przedsiębiorca potwierdził przy piśmie z dnia 4 stycznia 2013r. skierowanym do Prezesa Urzędu,
- praktyka ta, przynajmniej w odniesieniu do niektórych usługobiorców, nie została zaniechana również po dniu 5 listopada 2012r.,

Prezes Urzędu uznał za stosowne zarówno zakończenie postępowania wyjaśniającego, postanowieniem nr 19 z dnia 25 stycznia 2013r., jak i wszczęcie, w tym przedmiocie i zakresie, na podstawie postanowienia nr 53 z dnia 28 lutego 2013r., postępowania w sprawie domniemanego stosowania przez przedsiębiorcę Dariusza Nadzieję-Nadiję, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Telewizja Kablowa TIWIS Dariusz Nadziejka-Nadija w Gdańsku, praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, określonej w art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, mającej polegać na nieprzekazaniu konsumentom, wbrew obowiązkowi wynikającemu z treści art. 60a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 171, poz. 1800 z późniejszymi zmianami), zarówno informacji dotyczącej zmiany oferty programowej wprowadzonej w życie z dniem 5 listopada 2012r., jak i informacji o prawie wypowiedzenia przez konsumentów umowy w wypadku braku akceptacji dla tej zmiany.

[7] Odpowiadając na zawiadomienie/wezwanie związane z wszczęciem przez Prezesa Urzędu postępowania w sprawie domniemanego stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów Dariusz Nadziejka-Nadija, przy piśmie z dnia 12 marca 2013r., doręczonym w dniu 17 marca 2013r., zarówno potwierdził, iż „w korespondencji kierowanej do konsumentów wbrew obowiązkowi wynikającemu z treści art. 60a ustęp 1 pkt.1 ustawy Prawo telekomunikacyjne nie zawarto informacji o

zmianie oferty programowej jak i prawie do wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji tej zmiany”, jak i podniósł, iż nadal wnioskuje, by Prezes Urzędu „wyda[ł] decyzj[ę] zobowiązując[a] go do spełnienia obowiązku o jakim mowa w art. 60 a ustawy Prawo telekomunikacyjne”, a w wypadku, gdyby wniosek ten spotkał się z aprobatą Prezesa Urzędu, zaoferował dodatkowo, iż „każdy indywidualny przypadek abonenta, który poniesie szkodę z powodu nie wykonania obowiązku informacyjnego” będzie rozstrzygany „na korzyść abonenta”.

- [8] Postanowieniem nr 160 z dnia 14 czerwca 2013r. Prezes Urzędu zaliczył w poczet dowodów uwzględnianych w postępowaniu w sprawie domniemanego naruszenia przez Dariusza Nadzieję-Nadiję zbiorowych interesów konsumentów całość materiałów zgromadzonych w postępowaniu wyjaśniającym prowadzonym pod sygnaturą akt RGD.405-52/12/13/MLM/HK.
- [9] Pismem z dnia 12 grudnia 2013r. Prezes Urzędu poinformował Dariusza Nadzieję-Nadiję o zakończeniu postępowania dowodowego i możliwości zapoznania się z materiałem zebrany w sprawie, z możliwości tej przedsiębiorca nie skorzystał.

W TRAKCIE POSTĘPOWANIA WYJAŚNIAJĄCEGO I POSTĘPOWANIA W SPRAWIE STOSOWANIA PRAKTYK NARUSZAJĄCYCH ZBIOROWE INTERESY KONSUMENTÓW PREZES URZĘDU USTALIŁ, CO NASTĘPUJE.

- [10] Dariusz Nadziejka-Nadija, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Telewizja Kablowa TIWIS Dariusz Nadziejka-Nadija w Gdańsku (NIP 5841065124, REGON 190132470), jest wpisany:

- do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej (do której został przeniesiony z ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Gdańska, w której był zarejestrowany pod numerem ewidencyjnym 21921),
- rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzonego przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej pod numerem 1729.

Stosownie do treści wpisu do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, jako przedmiot jego działalności wskazano:

- dostarczanie sieci telekomunikacyjnej w postaci publicznej sieci telekomunikacyjnej przeznaczonej do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych (TVK)/drogą kablową,
- świadczenie usług telekomunikacyjnych, tj.:
 - usługi rozprowadzania lub rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych,
 - usługi zapewniania dostępu do sieci Internet,
 - usługi telekomunikacyjnej sprzedawanej we własnym imieniu na własny rachunek, wykonywanej przez innego dostawcę usług/ zapewniania dostępu do sieci Internet.

- [11] Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, Dariusz Nadziejka-Nadija, będąc właścicielem „telekomunikacyjnej sieci kablowej, położonej w Gdańsku, stanowiącej integralną całość, funkcjonującej i umożliwiającej przesył sygnału telewizji kablowej, telefonii i Internetu, ze stacjami czołowymi przy ul. Wawelskiej 14b w Gdańsku i przy ul. Morenowe Wzgórze 26 w Gdańsku”, zbył ją na podstawie „Umowy sprzedaży zawartej w dniu 16 kwietnia 2012r.” na rzecz VECTRA Investments Sp. z o.o. S.K.A. z siedzibą w Warszawie.

Równocześnie, z tą samą datą, Dariusz Nadziejka-Nadija zawarł „Umowę operatorską z dnia 16 kwietnia 2012r.” z VECTRA S.A. z siedzibą w Gdyni, tj. ze spółką posiadającą na podstawie wewnętrznych regulacji w grupie kapitałowej VECTRA prawo do eksploatacji wszystkich sieci telekomunikacyjnych należących do grupy.

- [12] Kierując się dążeniem do zabezpieczenia nieprzerwanego świadczenia usług telekomunikacyjnych abonentom obsługiwanych przed dniem 16 kwietnia 2012r. przez Dariusza Nadzieję-Nadiję, strony „Umowy operatorskiej ...” postanowiły m.in., iż:
- VECTRA S.A. powierza, a Dariusz Nadziejka-Nadija przyjmuje do wykonania w swoim imieniu, lecz na rachunek VECTRA S.A., obowiązki dostawcy usług telekomunikacyjnych (telewizji kablowej,

Internetu i telefonii) na okres do dnia przejęcia świadczenia tych usług przez VECTRA S.A., tj. nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2012r.,

- obowiązki dostawcy usług telekomunikacyjnych, których podjął się Dariusz Nadzieja-Nadija, powinny być wykonywane do dnia obowiązywania umowy „zgodnie z przepisami Prawa telekomunikacyjnego”, tak wobec organów administracji publicznej, jak i wobec abonentów oraz właścicieli i administratorów zasobów mieszkaniowych,
- VECTRA S.A. powierza, a Dariusz Nadzieja-Nadija przyjmuje do wykonania w okresie od dnia 1 czerwca 2012r. do dnia podjęcia przez VECTRA S.A. świadczenia tych usług, tj. nie później niż do dnia 31 grudnia 2012r., świadczenie pełnej obsługi usług w sieci telekomunikacyjnej zbytej na rzecz VECTRA Investments Sp. z o.o. S.K.A.,
- do obowiązków związanych z „pełną obsługą usług w sieci telekomunikacyjnej” zaliczono m.in.: prowadzenie biura obsługi abonentów, zawieranie na rzecz VECTRA S.A. umów abonenckich, rozwiązywanie na zlecenie VECTRA S.A. umów abonenckich, przyjmowanie zgłoszeń abonentów, które dotyczą rezygnacji bądź czasowego zawieszenia świadczenia usług oferowanych w sieci, a także prowadzenie bieżącej ewidencji przyłączeń i odłączeń abonentów,
- Dariusz Nadzieja-Nadija udzieli VECTRA S.A. pełnomocnictwa do reprezentowania go wobec abonentów i innych podmiotów w sprawach związanych z wykonaniem umów zawartych w odniesieniu do sieci, a VECTRA S.A. zobowiązuje się do doręczenia dotychczasowym abonentom, w imieniu operatora, oświadczeń o wypowiedzeniu umów, najpóźniej do dnia 30 listopada 2012r.,
- „Umowa operatorska ...” zostaje zawarta na czas określony do dnia 31 grudnia 2012r.

[13] Wobec tego, iż procedura migracji abonentów usług świadczonych dotychczas przez Dariusza Nadzieję-Nadiję do VECTRA S.A. była realizowana wolniej niż przewidziano to w „Umowie operatorskiej ...”, strony podpisały najpierw w dniu 15 listopada 2012r., a następnie w dniu 5 marca 2013r. „Aneks [...] do Umowy operatorskiej z dnia 16 kwietnia 2012 roku”, w których:

- VECTRA S.A. powierzyła, a Dariusz Nadzieja-Nadija przyjął do wykonania w swoim imieniu, lecz na rachunek VECTRA S.A., obowiązki dostawcy usług telekomunikacyjnych, najpierw na okres do dnia 31 marca 2013r., a następnie na okres do dnia 30 czerwca 2013r.,
- VECTRA S.A. powierzyła, a Dariusz Nadzieja-Nadija przyjął do wykonania świadczenie pełnej obsługi usług w sieci telekomunikacyjnej zbytej na rzecz VECTRA Investments Sp. z o.o. S.K.A., najpierw na okres do dnia 31 marca 2013r., a następnie na okres do dnia 30 czerwca 2013r.,
- Dariusz Nadzieja-Nadija udzielił VECTRA S.A. pełnomocnictwa do reprezentowania go wobec abonentów i innych podmiotów w sprawach związanych z wykonaniem umów zawartych w odniesieniu do sieci telekomunikacyjnej, a VECTRA S.A. zobowiązała się do doręczenia, w imieniu operatora, oświadczeń o wypowiedzeniu umów abonenckich, najpierw w terminie do dnia 28 lutego 2013r., a następnie do dnia 31 maja 2013r.,
- przedłużyły okres obowiązywania „Umowy operatorskiej ...” najpierw do dnia 31 marca 2013r., a następnie do dnia 30 czerwca 2013r.

Fakt podpisania przez strony pierwszego z „Aneksów [...] do Umowy operatorskiej z dnia 16 kwietnia 2012r.” stał się wiadomy Prezesowi Urzędu przy piśmie z dnia 15 stycznia 2013r., doręczonym w dniu 21 stycznia 2013r., natomiast fakt podpisania drugiego z „Aneksów ...” przy piśmie datowanym przez Dariusza Nadzieję-Nadiję na dzień 4 marca 2013r., ale doręczonym do Delegatury UOKiK w Gdańsku dopiero w dniu 8 kwietnia 2013r.

[14] Odpowiednio do treści § 1 ust. 3 „Umowy sprzedaży zawartej w dniu 16 kwietnia 2012r.”, w dacie jej zawarcia „Sprzedający [...] świadczy[ł] usługi telekomunikacyjne dla 3462 abonentów [...], którzy zawarli [z nim] umowy o świadczenie [...] usług telekomunikacyjnych”, z kolei, jak wynika z pisma z dnia 15 stycznia 2013r., „TIWIS [był] nadal Operatorem dla części (aktualnie około 1200 z 4000) abonentów przejętej sieci w oparciu o umowę operatorską z dnia 16.04.2012r. oraz aneks do tej umowy datowany z 15.11.2012r. przedłużający czas trwania umowy operatorskiej do dnia 31.03.2013r.”.

[15] Dariusz Nadzieja-Nadija, realizując obowiązki, których podjął się na podstawie „Umowy operatorskiej ...” w sieci należącej do VECTRA Investments Sp. z o.o. S.K.A., wprowadził z dniem 5 listopada

2012r. zmiany programowe polegające na zmniejszeniu z 55 do 46 liczby dostępnych programów, z tym jednak, iż dokonując tych zmian nie dochował obowiązków nakładanych w podobnych sytuacjach na przedsiębiorców telekomunikacyjnych z mocy art. 60a ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo telekomunikacyjne, tj. ani nie doręczył abonentom świadczonych przez niego usług, z wyprzedzeniem co najmniej jednego miesiąca przed wprowadzeniem tych zmian w życie, informacji o zamiarze ich wprowadzenia, ani nie poinformował ich o przysługującym im prawie wypowiedzenia umowy w wypadku braku akceptacji tych zmian.

- [16] Zgodnie z oświadczeniem złożonym przez Dariusza Nadzieję-Nadiję przy piśmie z dnia 10 lipca 2013r., potwierdzonym przy piśmie z dnia 1 października 2013r., „Telewizja Kablowa TIWIS zakończyła z dniem 30 czerwca 2013r. świadczenie usług telekomunikacyjnych (telewizja kablowa, Internet, telefonia) zgodnie z aneksem umowy operatorskiej z dnia 16 kwietnia 2012r.”, a zatem aż do dnia 30 czerwca 2013r. przedsiębiorca nie wykonał obowiązków informacyjnych wynikających z treści art. 60a ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo telekomunikacyjne.
- [17] Stosownie do treści oświadczenia złożonego przy piśmie z dnia 1 października 2013r., Dariusz Nadzieję-Nadija zaprzestał również, po wygaśnięciu „Umowy operatorskiej ...”, bieżącego świadczenia jakichkolwiek usług telekomunikacyjnych (w szczególności usługi udostępniania sygnału telewizji kablowej) ograniczając swoją działalność wyłącznie do konserwacji instalacji antenowych, stosownie natomiast do oświadczenia złożonego przy piśmie z dnia 5 listopada 2013r., o fakcie tym poinformował, przy piśmie z dnia 11 października 2013r., Urząd Komunikacji Elektronicznej.
- [18] Jak wynika z dokumentu „Zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2012” przekazanego Prezesowi Urzędu przy piśmie z dnia 26 kwietnia 2013r., przychód przedsiębiorcy wyniósł w 2012r. ██████████ zł.

MAJĄC NA UWADZE ZEBRANY MATERIAŁ DOWODOWY PREZES URZĘDU ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE.

- [19] Możliwość rozstrzygnięcia sprawy w oparciu o przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uzależniona jest od uprzedniego stwierdzenia, iż zagrożony został w związku z nią interes publicznoprawny, Prezes Urzędu jest bowiem upoważniony do realizacji zasadniczego celu powołanej ustawy, którym, zgodnie z zapisem jej art. 1 ust. 1, jest określanie warunków rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasad podejmowanej w interesie publicznoprawnym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów.

Sprawa, którą kończy niniejsza decyzja administracyjna, ma, w ocenie Prezesa Urzędu, charakter publicznoprawny, albowiem dotyczy ochrony interesu szerszej grupy konsumentów, którzy byli lub mogli być abonentami usług telekomunikacyjnych świadczonych przez Dariusza Nadzieję-Nadiję zarówno wtedy, gdy świadczył je we własnym imieniu i na własny rachunek, w sieci do niego należącej, tj. w okresie do dnia 15 kwietnia 2012r. (w dacie zawarcia „Umowy operatorskiej z dnia 16 kwietnia 2012r.” przedsiębiorca „świadczy[ł] usługi telekomunikacyjne dla 3462 abonentów [...], którzy zawarli [z nim] umowy o świadczenie [...] usług telekomunikacyjnych”), jak i wtedy, gdy podjął się działalności operatorskiej wykonywanej we własnym imieniu, lecz na rachunek VECTRA S.A., w sieci należącej do VECTRA Investments Sp. z o.o. S.K.A., tj. w okresie od dnia 16 kwietnia 2012r. do dnia 30 czerwca 2013r. (w którym to okresie malała, co prawda - z powodu migracji do VECTRA S.A., ilość abonentów mających wciąż umowy z nim zawarte, ale rosła ilość abonentów zawierających nowe umowy już z VECTRA S.A.).

Tymczasem, zbiorowe interesy konsumentów podlegają ochronie przed działaniami przedsiębiorców, które są sprzeczne z prawem, zasadami współzycia społecznymi i dobrymi obyczajami.

- [20] Dla uznania zachowań rynkowych przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów koniecznym jest wykazanie, iż spełnione zostały, kumulatywnie, trzy przesłanki określone w art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, tj.:
- kwestionowane działanie jest działaniem przedsiębiorcy i ujawnia się bezpośrednio w relacjach przedsiębiorca-konsument,
 - działanie to jest bezprawne,

- działanie to godzi w zbiorowy interes konsumentów.

[21] Dariusz Nadziejka-Nadija, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Telewizja Kablowa TIWIS Dariusz Nadziejka-Nadija w Gdańsku, jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, odpowiednio do którego pod pojęciem tym rozumie się m.in. przedsiębiorcę w znaczeniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jednolity: Dz.U. 2013, poz. 672), w której, stosownie do art. 4, przyjęto, iż:

- 1) przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną - wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą,
- 2) za przedsiębiorców uznaje się także wspólników spółki cywilnej w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej.

Wobec powyższego, Dariusz Nadziejka-Nadija:

- będąc przedsiębiorcą i wykonując działalność gospodarczą - podlega rygorom określonym w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów, w szczególności w aspekcie domniemanego przekroczenia przez niego zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów,
- będąc przedsiębiorcą i wykonując działalność telekomunikacyjną (dostarczając sieć telekomunikacyjną i świadcząc usługi telekomunikacyjne w sieci do niego należącej bądź świadcząc wyłącznie usługi telekomunikacyjne jako operator sieci do niego nienależącej) - podlega rygorom przepisów ustawy Prawo telekomunikacyjne, w szczególności w aspekcie domniemanego naruszenia przez niego praw i obowiązków przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz praw i obowiązków odbiorców usług telekomunikacyjnych, w tym praw konsumentów.

Z kolei, konsumentem w rozumieniu ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest osoba fizyczna dokonująca czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową (art. 22¹ Kodeksu cywilnego w związku z art. 4 pkt 12 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów).

[22] Bezprawność działania przedsiębiorcy jest ujmowana tradycyjnie jako jego sprzeczność z obowiązującym porządkiem prawnym, na który składają się normy prawa powszechnie obowiązującego, a także nakazy i zakazy wynikające z zasad współżycia społecznego oraz dobrych obyczajów.

Bezprawność jest kategorią obiektywną, a rozważenia przy ocenie, w jej kontekście, określonych działań przedsiębiorcy wymaga kwestia, czy kwestionowane zachowanie było zgodne, czy też niezgodne z obowiązującymi zasadami porządku prawnego.

Równocześnie, dla stwierdzenia bezprawności działania przedsiębiorcy bez znaczenia pozostaje strona podmiotowa czynu, a zatem wina sprawcy.

[23] W sprawie, którą kończy niniejsza decyzja administracyjna, Prezes Urzędu rozważył, czy działania podjęte przez Dariusza Nadziejkę-Nadiję, pełniącego od dnia 16 kwietnia 2012r. rolę „dostawcy Usług w Sieci” na podstawie „Umowy operatorskiej ...” zawartej z VECTRA S.A., w związku z zamierzoną przez niego i zrealizowaną z dniem 5 listopada 2012r. zmianą warunków umów łączących go z abonentami usług (tu: usługi dostępu do sygnału telewizyjnego przekazywanego drogą kablową) mogą zostać uznane za bezprawne.

Odpowiednio do postanowienia o wszczęciu postępowania, skarżonemu przedsiębiorcy zarzucono stosowanie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów/abonentów, zakazanej z mocy art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającej na naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji w zakresie i przedmiocie wynikających z treści art. 60a ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo telekomunikacyjne.

Zgodnie z powołanym przepisem ustawy Prawo telekomunikacyjne:

„1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych:

- 1) doręcza na piśmie abonentowi będącemu stroną umowy zawartej na piśmie treść każdej proponowanej zmiany warunków umowy, w tym określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 1b,

[...]

- z wyprzedzeniem co najmniej jednego miesiąca przed wprowadzeniem tych zmian w życie. Jednocześnie abonent powinien zostać poinformowany o prawie wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji tych zmian.”¹,

a to oznacza, iż Dariusz Nadzieja-Nadija, planując wprowadzenie zmian polegających na zmniejszeniu ilości udostępnianych konsumentom programów (z 55 do 46) winien był nie tylko poinformować ich o tym „z wyprzedzeniem co najmniej jednego miesiąca przed wprowadzeniem tych zmian w życie”, czego nie uczynił, ale także i o tym, iż przysługuje im „prawo wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji tych zmian”, czego również nie uczynił.

Równocześnie, dla stanowiska Prezesa Urzędu w kwestii, o której mowa wyżej, bez znaczenia pozostaje zarówno to, iż, jak wynika z akt sprawy, część abonentów weszła, w bliżej nieokreślonym terminie, w posiadanie informacji o realizowanych „zmianach programingowych” bądź to wskutek uzyskania jej z „komunikatu w formie planszy na ekranie telewizora [z logo VECTRA]” lub „maila od pracownika firmy TIWIS”, do którego dołączono skan informacji pisemnej (w formie druku bezadresowego) kierowanego do osób nadal korzystających z usług telekomunikacyjnych świadczonych przez firmę TIWIS” [opatrzonej napisem „VECTRA. Dajemy więcej”], bądź to wskutek otrzymania ww. informacji w formie pisemnej do skrzynki pocztowej, jak i to, iż jedynie w drukach sygnowanych przez VECTRA S.A. znalazło się, choć też wyłącznie „informacyjnie”, pouczenie o treści: „Vectra S.A. informuje, że w przypadku braku akceptacji nowej oferty przysługuje Państwu prawo rozwiązania umowy z zachowaniem obowiązującego trzydziestodniowego wypowiedzenia, zgodnie z punktem 4.6 Regulaminu świadczenia Usług telekomunikacyjnych oraz że - w razie skorzystania z tego prawa - dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych nie przysługuje roszczenie odszkodowawcze, a także zwrot ulgi, o jakiej mowa w art. 57 ust. 6 Prawa Telekomunikacyjnego”, a uzasadnieniem takiego stanowiska jest:

- zarówno to, że informacje, o których mowa wyżej, udostępniane były i kolportowane, różnymi kanałami komunikacyjnymi, w zasadzie jedynie i wyłącznie przez VECTRA S.A., nie zaś przez podmiot, na którym obowiązek informacyjny wynikający z treści art. 60a ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo telekomunikacyjne ciążył,
- jak i to, że żadnej z tych informacji „dostawca Usług w Sieci”, tj. Dariusz Nadzieja-Nadija, nie przekazał konsumentom na piśmie i w terminie wynikającym z art. 60a ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo telekomunikacyjne (co zresztą potwierdził zarówno przy piśmie z dnia 4 stycznia 2013r., jak i przy piśmie z dnia 12 marca 2013r.).

[24] Ostatnią przesłanką, spełnienie której należy rozpatrzyć w sprawie, jest ustalenie, czy kwestionowane zachowanie przedsiębiorcy godzi w zbiorowe interesy konsumentów.

I tak, aczkolwiek ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów ww. pojęcia nie definiuje, to należy jednak przyjąć, że interesem, który podlega ochronie na podstawie art. 24 ustawy jest interes prawny konsumentów, rozumiany jako ich potrzeby uznane przez ustawodawcę za godne ochrony; działanie przedsiębiorcy narusza zatem interesy konsumentów wtedy, gdy wywołuje negatywne skutki w sferze ich praw i obowiązków.

Równocześnie, nie jest zbiorowym interesem suma indywidualnych interesów konsumentów.

W wyroku z dnia 10 kwietnia 2008r., sygnatura akt III SK 27/07, Sąd Najwyższy wskazał, iż wystarczające dla stwierdzenia naruszenia zbiorowych interesów konsumentów powinno być ustalenie, iż

¹ Powołany w tekście decyzji administracyjnej przepis art. 60a ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo telekomunikacyjne obowiązywał przedsiębiorców telekomunikacyjnych do dnia 20 stycznia 2013r., natomiast z dniem 21 stycznia 2013r. nadano mu brzmienie:

„1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych:

- 1) doręcza na piśmie abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej lub elektronicznej treść każdej proponowanej zmiany warunków umowy, w tym określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 1b,

[...]

- z wyprzedzeniem co najmniej jednego miesiąca przed wprowadzeniem tych zmian w życie.

[...]

Jednocześnie abonent powinien zostać poinformowany o prawie wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji tych zmian, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie.”

zachowanie przedsiębiorcy nie jest podejmowane w stosunku do zindywidualizowanych konsumentów, lecz względem członków danej grupy (określonego kręgu podmiotów) wyodrębnionych spośród ogółu konsumentów za pomocą wspólnego dla nich kryterium.

W pojęciu praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów mieści się zatem takie działanie przedsiębiorcy, które jest skierowane do oznaczonych, ale dostatecznie licznych konsumentów, o ile przy tym łączy ich wspólna cecha rodzajowa².

W powołanym wyroku Sąd Najwyższy stanął ponadto na stanowisku, iż sformułowanie: „nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów” należy rozumieć w ten sposób, że liczba indywidualnych konsumentów, których interesy zostały naruszone nie rozstrzyga o tym, czy dana praktyka narusza zbiorowe interesy konsumentów, bowiem praktyką naruszającą zbiorowe interesy konsumentów jest dopiero takie zachowanie przedsiębiorcy, które podejmowane jest w warunkach wskazujących na jego powtarzalność w stosunku do indywidualnych konsumentów wchodzących w skład grupy, do której zachowanie to jest adresowane, a potencjalną ofiarą tego zachowania może być każdy konsument będący klientem lub potencjalnym klientem tego przedsiębiorcy.

Zgodnie z wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2008r., przez interes zbiorowy należy zatem rozumieć interes dotyczący konsumentów jako określonej zbiorowości, a jego naruszenie ma miejsce dopiero wówczas, gdy negatywnymi skutkami działań przedsiębiorcy dotknięty jest szerszy krąg uczestników rynku, mających status konsumentów. Do naruszenia zbiorowego interesu konsumentów konieczne jest, aby działanie przedsiębiorcy było skierowane nie do konkretnej osoby, lecz do grupy adresatów wyodrębnionych za pomocą wspólnego dla nich kryterium. Działanie o takim charakterze jest w stanie wywołać niekorzystne następstwa nie tylko w odniesieniu do konkretnych konsumentów, lecz wobec każdego z członków danej zbiorowości. Przy tym, zaistnienie przesłanki naruszenia zbiorowego interesu konsumenta nie jest bezpośrednio uzależnione od liczby konsumentów, których interesy zostały rzeczywiście naruszone wskutek działań przedsiębiorcy, istotne jest natomiast to, że przedmiotowe działanie może zagrozić, przynajmniej potencjalnie, interesom pewnego kręgu nieprofesjonalnych uczestników rynku.

- [25] W ocenie Prezesa Urzędu, przesłanki określone w art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zostały w okolicznościach faktycznych sprawy kumulatywnie spełnione, albowiem Dariusz Nadzieja-Nadija, działając bezprawnie, naruszył zbiorowe interesy konsumentów korzystających z jego usług, w szczególności ich prawo do otrzymania rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji związanej tak z zamierzoną przez tego przedsiębiorcę i dokonaną z dniem 5 listopada 2012r. zmianą, tj. zmniejszeniem ilości udostępnianych konsumentom programów w sieci należącej do VECTRA Investments Sp. z o.o. S.K.A., jak i przysługującym im prawem do wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji tych działań.

Równocześnie, rozstrzygając sprawę, którą kończy decyzja administracyjna, Prezes Urzędu wyraża stanowisko, iż akceptacja naruszenia prawa, w zakresie opisanym wyżej, mogłaby mieć w przyszłości negatywny wpływ zarówno dla potencjalnych, przyszłych kontrahentów przedsiębiorcy (gdyby ten ponownie podjął się prowadzenia podobnej działalności), jak i dla kontrahentów innych przedsiębiorców, którzy mogliby dojść do przekonania, że - pomimo regulacji ustawowych (ustawy Prawo telekomunikacyjne) - nie ciąży na nich bądź nie jest od nich egzekwowany ani obowiązek terminowego powiadamiania abonentów o planowanych zmianach warunków świadczenia usług, ani obowiązek informowania ich o prawie do rezygnacji z usług, z których dotychczas korzystali, a od których - wskutek zmiany warunków ich świadczenia - chcieliby odstąpić.

- [26] Stosownie do treści art. 26 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu wydaje decyzję o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazującą zaniechanie jej stosowania, jeżeli stwierdzi naruszenie zakazu określonego w art. 24 ustawy.

Z kolei, odpowiednio do treści art. 27 ust. 1 ustawy, Prezes Urzędu nie wydaje się decyzji, o której mowa w art. 26 ustawy, jeżeli przedsiębiorca zaprzestał stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ustawy, wydaje się natomiast, odpowiednio do treści art. 27 ust. 2 ustawy, w wypadku określonym w ust. 1, decyzję o uznaniu praktyki za naruszającą

² Banasiński C., Piontek E., Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, Warszawa 2009, s. 454.

ca ą zbiorowe interesy konsumentów i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania.

Wobec tego, iż Dariusz Nadzieję-Nadiją:

- z dniem 5 listopada 2012r. dokonał zmiany warunków umów łączących go z abonentami w ten sposób, iż zmniejszył ilość odbieranych przez nich programów z 55 do 46,
- o zmianie, o której mowa wyżej, nie tylko nie poinformował abonentów na piśmie, z wyprzedzeniem co najmniej jednego miesiąca przed jej wprowadzeniem w życie, ale i nie poinformował ich również o prawie wypowiedzenia umowy dotychczas ich obowiązującej w wypadku, gdyby zmiany tej nie akceptowali,
- w trakcie wykonywania „Umowy operatorskiej ...”, a następnie „Aneksów [...] do Umowy operatorskiej z dnia 16 kwietnia 2012r.” przedłużających okres jej obowiązywania początkowo do dnia 31 marca 2013r., a później do dnia 30 czerwca 2013r., nie podjął jakichkolwiek działań, które pozwoliłyby na usunięcie trwających skutków praktyk,
- z dniem 30 czerwca 2013r. zaprzestał ostatecznie świadczenia usług operatorskich na rzecz VECTRA S.A., wskutek czego nie mógł już, z oczywistych powodów, wywiązać się z ciężących na nim wciąż obowiązków informacyjnych względem abonentów,

Prezes Urzędu uznał, iż praktyka polegająca na naruszaniu zbiorowych interesów konsumentów, o której mowa w sentencji decyzji administracyjnej, została zaniechana dopiero z dniem 1 lipca 2013r.,

co - mając to na uwadze -

ORZEKL, JAK W PUNKCIE I SENTENCJI DECYZJI ADMINISTRACYJNEJ.

- [27] Zgodnie z art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu może w drodze decyzji nałożyć na przedsiębiorcę, który dopuścił się stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 24 ustawy, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby i nieumyślnie, dopuścił się stosowania tej praktyki.

Jak wynika z treści powołanego przepisu, kara pieniężna ma charakter fakultatywny, co oznacza, iż o zasadności jej nałożenia w danej sprawie decyduje, w ramach uznania administracyjnego, Prezes Urzędu, przy czym nie ogranicza go w tym jakikolwiek katalog przestępstw ustawowych, od spełnienia których ta decyzja byłaby uzależniona, choć w art. 111 ustawy wskazano, iż już przy ustalaniu wysokości tej kary „należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie naruszenie przepisów ustawy”.

W punkcie I sentencji decyzji administracyjnej kończącej niniejsze postępowanie Prezes Urzędu stwierdził przekroczenie przez Dariusza Nadzieję-Nadiją zakazu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, tj. zakazu stosowania przez przedsiębiorcę praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, których istotą jest nieprzekazanie konsumentom, wbrew obowiązkowi wynikającemu z treści art. 60a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo telekomunikacyjne, rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji dotyczącej zmiany oferty programowej wprowadzonej w życie z dniem 5 listopada 2012r., jak i informacji o prawie wypowiedzenia przez konsumentów umowy w wypadku braku akceptacji dla tej zmiany.

Mając na uwadze, iż w postępowaniu, które kończy niniejsza decyzja administracyjna dowiedziono naruszenie przez Dariusza Nadzieję-Nadiją zbiorowych interesów konsumentów, o których mowa w art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, stwierdza się, iż podstawowa przestępstwa warunkująca nałożenie kary pieniężnej na tego przedsiębiorcę została spełniona.

Uprowadzając dalsze ustalenia dotyczące wysokości kary pieniężnej Prezes Urzędu uznał też za stosowne odniesienie się jeszcze do kwestii umyślności/nieumyślności zachowań przedsiębiorcy.

I tak, aczkolwiek zgodnie z treścią art. 83 Konstytucji RP, każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej, to obowiązek znajomości i przestrzegania norm prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach obrotu gospodarczego, stąd Prezes Urzędu, dokonując oceny strony podmiotowej praktyk stosowanych przez Dariusza Nadzieję-Nadiją, rozważył przede wszystkim to, czy przedsiębiorca stosował te praktyki z faktycznym zamiarem ich stosowania, czy też były one jedynie skutkiem niezachowania przez niego odpowiedniej ostrożności wymaganej od profesjo-

nalisty w trakcie prowadzenia przez niego działań w charakterze przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, proponującego abonentom zmiany w umowach i zobowiązanego w takiej sytuacji do zachowań wynikających z treści art. 60a ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo telekomunikacyjne.

Wobec tego, iż ogół okoliczności wskazuje na tę drugą możliwość, tj. na niedochowanie przez Dariusza Nadzieję-Nadiję odpowiedniej, profesjonalnej staranności właściwej przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu zobligowanemu do stosowania m.in. zapisów ustawy Prawo telekomunikacyjne, Prezes Urzędu stwierdza, iż działań on nieumyślnie.

[28] Mając na uwadze, iż łączny przychód osiągnięty w roku 2012 przez Dariusza Nadzieję-Nadiję wyniósł ██████████ zł, maksymalna kara, jaka mogłaby w tym wypadku zostać nałożona na przedsiębiorcę przez Prezesa Urzędu, nie byłaby większa niż ██████████ zł.

Ustalając wymiar kary pieniężnej Prezes Urzędu dokonał, w pierwszej kolejności, oceny wagi naruszenia stwierdzonego w niniejszej decyzji administracyjnej, która to waga określa wysokość kwoty bazowej kary będącej odsetkiem uzyskanego przez ww. przedsiębiorcę w 2012 roku przychodu.

Prezes Urzędu, oceniając wagę kwestionowanej praktyki, wziął pod uwagę zarówno okoliczność, iż wiązała się ona z ograniczeniem, uszczupleniem przez Dariusza Nadzieję-Nadiję konsumentom korzystającym ze świadczonych przez niego usług operatorskich, realizowanych od dnia 16 kwietnia 2012r. w telekomunikacyjnej sieci kablowej należącej do VECTRA Investments Sp. z o.o. S.K.A. z siedzibą w Warszawie, dostępu do praw przyznanych im nie przez skarżonego przedsiębiorcę, ale wynikających wprost z ustawy Prawo telekomunikacyjne, jak i to, że do naruszenia art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów doszło na etapie wykonania kontraktu, a istotą nagannego zachowania przedsiębiorcy było wykorzystanie posiadanej przez niego przewagi kontraktowej i ograniczenie wskutek tego praw drugiej strony kontraktu/umowy, wynikających z powołanej wcześniej ustawy Prawo telekomunikacyjne.

Ustalając wysokość kary pieniężnej Prezes Urzędu nie pominął również tego, że Dariusz Nadzieję-Nadija, w zakresie kwestii rozstrzyganych w decyzji administracyjnej, dopuścił się naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów po raz pierwszy, jak i tego, że w trakcie postępowania, które ta decyzja kończy, nie stwierdzono przesłanek pozwalających uznać zachowanie przedsiębiorcy za umyślne naruszenie prawa.

Miarkując wysokość kary pieniężnej odpowiadającej praktyce naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, zdefiniowanej w punkcie I sentencji decyzji administracyjnej, Prezes Urzędu przyjął, jako bazową, kwotę odpowiadającą █████% przychodu osiągniętego przez Dariusza Nadzieję-Nadiję w roku 2012.

Aczkolwiek w sprawie, którą kończy niniejsza decyzja administracyjna, nie występują, zdaniem Prezesa Urzędu, okoliczności obciążające, które uzasadniałyby dodatkowe zwiększenie ustalonej kwoty bazowej kary, to do okoliczności łagodzących, pozwalających zmodyfikować wstępnie ustaloną kwotę bazową należy zaliczyć zaniechanie z dniem 1 lipca 2013r. stosowania przez Dariusza Nadzieję-Nadiję praktyki, o której mowa w punkcie I decyzji administracyjnej; wg Prezesa Urzędu przesłanka ta przemawia za obniżeniem poziomu kwoty bazowej o █████%.

Zważywszy na okoliczności podniesione wyżej, karę za naruszenie przez skarżonego przedsiębiorcę zakazu stosowania praktyki, o której mowa w art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ustalono ostatecznie na poziomie 16.069 zł, co stanowi █████% przychodu przedsiębiorcy w roku 2012 oraz █████% maksymalnego wymiaru kary pieniężnej.

W ocenie Prezesa Urzędu, kara pieniężna wymierzona z tytułu stosowania przez Dariusza Nadzieję-Nadiję praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów w kwocie, jak wyżej, jest adekwatna do stopnia naruszenia przez ww. przedsiębiorcę przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów; równocześnie, kara ta powinna stanowić, i zapewne stanowi, nie tylko dostateczną dolegliwość dla bezpośredniego uczestnika niniejszego postępowania, ale i spełnia, w wystarczającym stopniu i zakresie, także funkcję prewencyjną i wychowawczą w stosunku do innych uczestników obrotu konsumenckiego, ukierunkowane na zapobieżenie w przyszłości naruszeniom przez nich przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Wobec powyższego,

PREZES URZĘDU ORZEKL, JAK W PUNKCIE II SENTENCJI DECYZJI ADMINISTRACYJNEJ.

[29] W zakończeniu uzasadnienia decyzji administracyjnej Prezes Urzędu chciałby odnieść się jeszcze do wniosków złożonych przez Dariusza Nadzieję-Nadiję zarówno w trakcie postępowania wyjaśniającego prowadzonego pod sygnaturą akt RGD.405-52/12/13/MLM/HK, jak i przy piśmie z dnia 13 marca 2013r. doręczonym już w toku postępowania w przedmiocie naruszenia zbiorowych interesów konsumentów, dotyczących ewentualnego wydania decyzji zobowiązującej przedsiębiorcę do „spełnienia obowiązku o jakim mowa w art. 60a Ustawy Prawo telekomunikacyjne poprzez ponowną komunikację z abonentami zawierającą stosowne pouczenie, w tym i o możliwości wypowiedzenia umów z uwagi na wprowadzenie zmian programowych (zgodnie z treścią art. 60 a ustęp 2 ustawy Prawo telekomunikacyjne) z jednoczesnym zobowiązaniem [go] do przedkładania w określonych przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów terminach dokumentacji potwierdzającej wykonanie tego obowiązku”.

I tak, stosownie do art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, „[j]eżeli w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione - na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 100 ust. 1, lub innych informacji będących podstawą wszczęcia postępowania - że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24, a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego przepisu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań.”

Jak wynika z powyższego przepisu propozycje zobowiązań przedsiębiorcy nie są wiążące dla Prezesa Urzędu, albowiem decyzja w tym zakresie należy do kategorii decyzji uznaniowych. Zatem Prezes Urzędu nie ma obowiązku wydać decyzji zobowiązującej w każdym przypadku, gdy przedsiębiorca o to wniesie. Podejmując decyzję o uwzględnieniu bądź nieuwzględnieniu wniosku przedsiębiorcy o wydanie decyzji zobowiązującej, bez merytorycznego rozstrzygnięcia, czy kwestionowane zachowanie przedsiębiorcy stanowi praktykę określoną w art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu bierze pod uwagę całokształt okoliczności rozstrzyganej sprawy, w tym rodzaj naruszeń przedsiębiorcy, jak również skutki uwzględnienia tego wniosku.

Zdaniem Prezesa Urzędu, w okolicznościach niniejszej sprawy brak było uzasadnienia dla wydania wobec decyzji zobowiązaniowej. Na taką ocenę Prezesa Urzędu wpływ miał przede wszystkim fakt, że w momencie złożenia wniosku naruszenie przez nią zakazu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów było już udowodnione³, a nie tylko uprawdopodobnione. Ponadto, Prezes Urzędu wziął pod uwagę charakter zarzucanego naruszenia, a także fakt, że przedsiębiorca nie sprecyzował treści zobowiązania.

Z uwagi na powyższe okoliczności, w ocenie Prezesa Urzędu, w niniejszej sprawie brak było podstaw do wydania decyzji w trybie art. 28 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

[30] Zgodnie z art. 77 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania.

Z kolei, stosownie do art. 80 ustawy, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie.

W postępowaniu prowadzonym pod sygnaturą akt RGD.61-1/13/HK Prezes Urzędu orzekł w punkcie I sentencji decyzji administracyjnej, iż Dariusz Nadzieję-Nadiję dopuścił się stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów.

Zważywszy na tę okoliczność, zważywszy także i na to, iż kosztami postępowania - wynoszącymi 41,80 zł (słownie: czterdzieści jeden 80/100 złotego) - są, stosownie do treści art. 263 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, wydatki związane z korespondencją prowadzoną przez Prezesa Urzędu z Dariuszem Nadzieję-Nadiję, postanowiono obciążyć nimi ww. przedsiębiorcę.

Wobec powyższego,

³ Jak podkreśla się w doktrynie, jeśli praktyka naruszająca zbiorowe interesy konsumentów zostanie udowodniona, a nie jedynie uprawdopodobniona, Prezes Urzędu powinien wydać decyzję stwierdzającą jej stosowanie, a nie decyzję przyjmującą zobowiązanie przedsiębiorcy (por. w tej sprawie: Banasiński C., Piontek E., Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, s. 480).

PREZES URZĘDU POSTANOWIŁ, JAK W PUNKCIE III SENTENCJI DECYZJI ADMINISTRACYJNEJ.

POUCZENIA

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie:

NBP O/O WARSZAWA 51101010100078782231000000.

Na podstawie art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz.U. z 2000r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.), w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyznacza stronie termin 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji administracyjnej na uiszczenie kosztów postępowania w wysokości 41,80 zł. Powyższą kwotę należy wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie:

NBP O/O WARSZAWA 511010101000787822 31000000.

Stosownie do treści art. 81 ust 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. Nr 43, poz. 296 z późniejszymi zmianami), od decyzji, która kończy niniejsze postępowanie, przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Gdańsku.

W wypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w punkcie III sentencji decyzji administracyjnej, stosownie do art. 81 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z 479³² § 1 i § 2 Kodeksu postępowania cywilnego i art. 264 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 263 § 1 tego Kodeksu, należy wnieść zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Gdańsku w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Roman Jarząbek
Dyrektor Delegatury UOKiK w Gdańsku

OTRZYMUJE:

Telewizja Kablowa TIWIS
Dariusz Nadziejka-Nadija
ul. Mickiewicza 5/7
80-425 Gdańsk